

Sfântul săptămânii

**Anton din Padova
(1195-1231)**

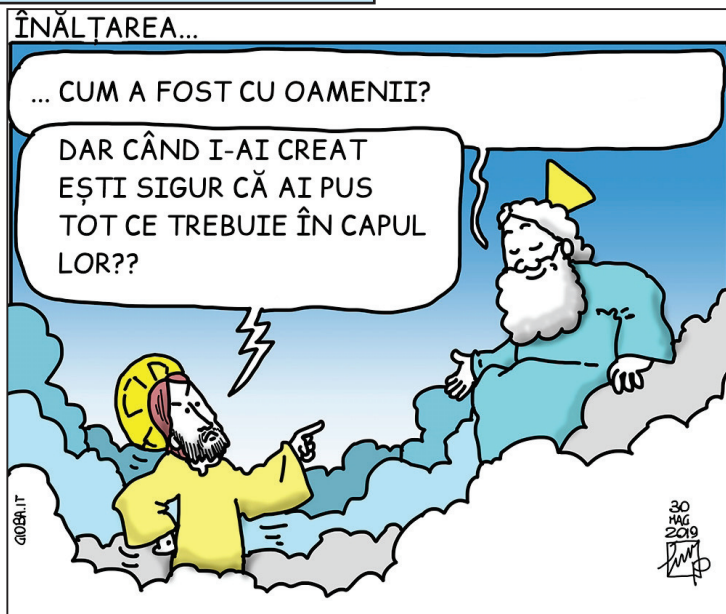
Pe numele său, Fernando Bulhões, s-a născut la Lisabona într-o familie nobilă. Intră mai întâi la călugării augustinieni, apoi trece în ordinul franciscan, luând numele de Anton. Dorind să-și exercite apostolatul printre necredincioși cere să fie trimis în misiune. Din cauza unei boli este nevoit să se întoarcă, dar se oprește în Italia. Curând se evidențiază talentul său de predicator care îl face pe papa Honoriu să-l trimită în Franța, unde acționau catarii. Începând cu anul 1228 se stabilește la Padova, unde a predicat cu înflăcărare și cu energie împotriva diviziunilor politice, a violenței, a cămătăriei. A săvârșit numeroase minuni. A fost canonizat în anul următor morții sale de Papa Grigore IX-lea. În 1946, Papa Pius al XII-lea i-a conferit titlul de *doctor evangelicus*.

Calendarul săptămânii 9-16 iunie 2019

- DUMINICA RUSALIILOR;**
9 D Sf. Efrem, diacon înv.; Sf. Fec. Maria a Harurilor
- 10 L Sf. Fc. Maria, Maica Bisericii **; Sf. Diana, fc.; Fer. Ioan Dominic, clg.
- 11 M Ss. Barnaba, ap. **; Ioan de Facundo, pr.; Fer. Iolanda, clg.
- 12 M Sf. Gaspar, pr.
- 13 J Sf. Anton de Padova, pr. înv. **
- 14 V Ss. Valeriu și Rufin, m.; Elizeu, profet
- 15 S Ss. Amos, profet; Abraham, clg.
- 16 D **PREASFÂNTA TREIME; Ss. Benone, ep.; Iudita, văduvă, m.**

Gândul săptămânii

“Un gând poate mistui un om precum viermele un fruct.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertì

Foia
LITURGICĂ

9 iunie 2019 • DUMINICA RUSALIILOR • Sf. Efrem, diacon înv.; Sf. Fec. Maria a Harurilor

LECTURA I

Au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească.

Citire din Faptele Apostolilor 2,1-11

Când a sosit ziua Rusaliilor, toți erau adunați împreună în același loc. Și, dintr-o dată, s-a iscat din cer un vuiet, ca la venirea unei vijelii puternice, și a umplut întreaga casă în care stăteau. Atunci le-au apărut niște limbi ca de foc împărțindu-se și așezându-se asupra fiecăruia dintre ei. Toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum Duhul le dădea să vorbească. Și erau atunci la Ierusalim iudei, bărbați evlavioși din toate națiunile de sub cer. Când s-a auzit vuietul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas tulburată, pentru că fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa. Erau uimiți și se minunau, spunând: “Iată, oare nu sunt galileeni toți aceștia care vorbesc? Și cum de-i auzim fiecare în limba în care ne-am născut? Parți, mezi, elamiți și locuitori din Mesopotamia, Iudeea și Capadocia, din Pont și Asia, din Frigia și Pamfilia, din Egipt și din

părțile Libiei, care sunt aproape de Cirene, romani în trecere, atât iudei cât și prozeliți, cretani și arabi îi auzim vorbind în limbile noastre despre faptele mărețe ale lui Dumnezeu”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 103(104),1ab și 24ac.29bc-30.31 și 34 (R.: cf. 30)

R.: Trimite, Doamne, Duhul tău și reînnoiește fața pământului! sau:

Aleluia.

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Doamne, Dumnezeul meu, tu ești nemărginit de mare!

Cât de numeroase sunt lucrările tale, Doamne!

Pământul este plin de creaturile tale. **R.**

Dacă le iei suflarea,

ele își dau duhul și se întorc în țărână.

Tu îți trimiți Duhul tău și ele vor fi create

și vei reînnoi fața pământului. **R.**

Foia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Gloria Domnului să rămână în veci!
Să se bucure Domnul de lucrările sale!
Să ajungă cântecul meu până la el,
iar eu mă voi bucura în Domnul! **R.**

LECTURA A II-A

Toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii lui Dumnezeu.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 8,8-17

Fraților, cei care sunt în trup nu pot să-i placă lui Dumnezeu. Însă voi nu sunteți în trup, ci în Duh, din moment ce Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui. Dar dacă Cristos este în voi, deși trupul este muritor din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare, prin Duhul lui care locuiește în voi. Așadar, fraților, noi nu suntem datori trupului ca să trăim după trup. Dacă trăiți după trup, aveți să muriți. Dar dacă, prin Duh, faceți să moară faptele trupului, veți trăi! Căci toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii lui Dumnezeu, pentru că nu ați primit un Duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii prin care strigăm: “Abba, Tată!” Însuși Duhul dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu. Iar dacă

suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și glorificați.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

(Aleluia) Vino, Duhule Sfânt, pătrunde inimile credincioșilor tăi și aprinde în ele focul iubirii tale!
(Aleluia)

EVANGHELIA

Duhul Sfânt vă va învăța toate.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 14,15-16.23b-26

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: “Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele și eu îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor ca să fie cu voi pentru totdeauna. Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el. Cine nu mă iubește nu păzește cuvintele mele, iar cuvântul pe care îl ascultați nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis. V-am spus acestea cât timp mai sunt cu voi. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, vă va învăța toate și vă va aminti toate câte vi le-am spus eu”.

Cuvântul Domnului

Trimiterea Duhului Sfânt în ziua de Rusalii asupra grupului de apostoli și de ucenici adunați în jurul Mamei lui Isus Cristos (Fap 1,14) a însemnat nu doar împlinirea unei promisiuni făcute de Mântuitorul înainte de Înălțarea sa glorioasă la ceruri (v. Fap 1,8), ci mai ales momentul nașterii Bisericii ca Ființă vie, ca Trup mistic al cărui Cap este Cristos însuși (Ef 1,22). Duhul Sfânt este „Sufletul” acestui Trup. El adună „mădularele” sale într-o unitate ființială (Rom 12 sau 1Cor 12) și îi dă viață, iar această viață pe care i-o dă nu este alta decât aceea a Sfintei Treimi.

Fragmentul evanghelic al acestei duminici pune în evidență tocmai acest aspect al vieții Bisericii, viață în care „sălășluiesc” Tatăl și Fiul prin lucrarea de iubire a Duhului Sfânt. Iar lucrarea Duhului Sfânt se concretizează prin ceea ce titlul de Apărător/Paraclet exprimă (și despre care am vorbit în duminica a șasea a Paștelui), dar și prin ceea ce exprimă cuvintele Duhul adevărului. În cadrul ultimei Cine, Isus le promite celor care vor primi în inimile lor Cuvântul său o inteligență sau o lumină care îi va ajuta să-l înțeleagă ca fiind un Cuvânt adevărat. El spune că acest Duh al adevărului îi va conduce pe ucenici către întreg adevărul (16,13), iar ceea ce e important de remarcat este faptul că Duhul nu adaugă nimic la ceea

ce Isus spune, întrucât Isus este El însuși „cale, adevăr și viață”. În fond, Duhul este desemnat ca fiind „al adevărului”, întrucât El ne ajută să-l descoperim pe Isus, și, prin El, pe Tatăl.

Dar, așa cum este primit Cuvântul lui Isus, la fel trebuie primit și Duhul, pentru ca El să lucreze în noi. Din acel moment, însă, începe o luptă interioară între duhul propriu și acest Duh al adevărului. Lumea, ne spune versetul 17 (absent, din păcate din textul liturgic), nu poate să-L primească pentru că... nu-l cunoaște. Or, una dintre „provocările” importante ale Rusaliilor este aceasta: cel care îl iubește pe Isus se va încredința el, oare, atât de mult Duhului adevărului încât să înlăture definitiv din viața sa minciuna (așa cum se angajase prin promisiunile făcute la Botez)? În definitiv, Isus angajează libertatea noastră de oameni în sensul următor: dacă cineva mă iubește, spune El, va primi/păzi Cuvântul... primire care nu-l va transforma într-o ființă super-instruită sau îndoctrinată (sau chiar savantă ori inteligentă), ci îl va transforma, în primul rând, într-un locaș viu al Tatălui, al Fiului și al Duhului adevărului, într-un „tabernacol” fericit.

Pr. dr. Tarciziu Șerban